

[Socialministeren]

ven for visse persongrupper (hvilende sygesikringsret) har personer, der er optaget i plejehjem, ikke adgang til sygesikringslovens ydelser, såfremt der under opholdet er draget omsorg for de pågældendes sygesikring.

Det er kommunalbestyrelserne, der træffer bestemmelse om lægebetjeningen af plejehjem, og lægebetjeningens tilrettelæggelse varierer fra plejehjem til plejehjem.

Nogle plejehjem har en fast læge, der sørger for al behandling af plejehjemsbeboerne. Beboerne på disse plejehjem er ikke omfattet af sygesikringen og kan ikke vælge egen læge.

Andre plejehjem har en ordning, hvor beboerne fortsat er sygesikrede og har deres egen læge.

Endelig er der plejehjem, hvor der gælder en kombineret ordning. På disse plejehjem kan beboerne vælge at være tilknyttet plejehjemmets faste læge eller at være sikret efter sygesikringsloven, så de kan vælge egen læge.

Socialstyrelsen har udfærdiget en redegørelse af 13. august 1985 vedrørende hvilende sygesikring. Redegørelsens konklusion er, at hvilende sygesikring efterhånden må betragtes som forældet, og at ordningen bør ophæves for bistandslovens institutioner, således at beboerne gives mulighed for at vælge læge selv.

Indenrigsministeriet, hvorunder loven om sygesikring hører, har haft redegørelsen udsendt til høring hos de berørte myndigheder og organisationer.

De hørte myndigheder og organisationer har overvejende stillet sig positivt over for, at ordningen med hvilende sygesikring ophæves. Fra forskellig side er der dog peget på visse problemstillinger, f.eks. de økonomiske konsekvenser, der først må vurderes nærmere før en endelig stillingtagen til evt. ophævelse af ordningen.

Indenrigsministeriet har oplyst, at ministeriet for tiden overvejer disse problemstillinger med henblik på en afklaring af, hvorledes en ophævelse af ordningen med hvilende sygesikring kan gennemføres.

**Spm. nr. S 1469**

Til statsministeren (15/7 86) af:

**Thoft (SF):**

»Vil regeringen sikre, at Nordisk Råds udenrigsministermøde den 14. august i København drøfter, hvorledes den nordiske atomvåbenfrie zone kan virkeliggøres?«

**Begrundelse**

Folketingets flertal fastslog den 3. april 1986, at tilførsel af atomvåben til dansk område altid forudsætter folketings godkendelse. Samtidig blev det pålagt regeringen på det førstkommande nordiske udenrigsministermøde at stille forslag om oprettelse af et fællesnordisk embedsmandsudvalg, der kan undersøge mulighederne for og stille forslag om en nordisk atomvåbenfri zone.

Der er siden den 3. april 1986 sket et regeringsskifte i Norge, som formentlig betyder, at muligheden for at få gennemført et sådant forberedende embedsmandsudvalg er øget. Jeg skal derfor anmode regeringen om atter at tage sagen op og håber, at det denne gang fører til et positivt resultat.

*Svar (22/7 86):*

**Statsministeren (Poul Schlüter):**

Spørgsmålet om en nordisk atomvåbenfri zone er et fast diskussionsemne på de nordiske udenrigsministermøder.

**Spm. nr. S 1470**

Til udenrigsministeren (15/7 86) af:

**Thoft (SF):**

»Hvilke konkrete skridt har regeringen taget for at virkeliggøre folketings dagsorden af 24. april 1986, som fordømte de fortsatte prøvesprængninger, og som opfordrede regeringen til at arbejde for genoptagelse af forhandlingerne om et totalt prøvestop, herunder arbejde for indkaldelse af en konference efter reglerne i prøvestoptraktaten fra 1963?«

**Begrundelse**

Den 24. april 1986 vedtog et flertal i folketing følgende motiverede dagsorden:

»Idet folketinget fordømmer fortsatte atomprøvesprængninger i Øst og Vest, opfordrer folketinget regeringen til:

1. på baggrund af løfterne i 1963-traktaten om atomprøvesprængningernes begrænsning